

Љубинко Дугалић

ЗАБАВА

МРАК, У НАМА

све је бело: бели цветови
на ластарима дуње у дворишту,
бели облаци, изнад Столова одустали
од лудовања на путу до Црног Мора.
мајстори данас завршавају бељење
белих врата и белих зидова:
након сушења, са таванице
по нама падаће свеже капи белине.

бео кревет, бели јастуци,
и светлост из лампе поред узглавља
над књигом одштампаном на белим
листовима. бело је и твоје бедро
белом хаљином прекривено.

све је бело
осим оне четворице што трче
у штафети четири пута по сто метара.
и мрака са друге стране зида
унутар којег нас је избавитељ
пре две хиљаде година оставио
да га у нама и око нас
савладамо.

И ЈА САМ СИЗИФ

и ја сам Сизиф.
ово је моја белина и моје брдо.
ако останем неспретан као сад
заслужиће моје име.
радим у три смене.
моје руке су уморне,
моје ноге су уморне,
немам главобољу:
мозак не учествује
у мојем подухвату.

малочас сам помислио:
министар за капиталне инвестиције
свечано је отворио гондолу,
води од подножја па све до врха
мојег брда.
признајем да је подло,
али и олакшавајуће
по невремену или густом снегу
мој невидљиви камен и ја
да се укрцамо у кабину
и докопамо се врха.

после ће све бити лако:
сниматељи, новинари,
специјалне емисије и извештачи.
са свим детаљима јуче сам потписао
уговор са продуцентима
који су Америма организовали
прво слетање на Месец.

ЗАБАВА

да сам владар измислио бих
привлачнију забаву
од писања поезије.
жонглери и ходачи по жици
храбрији су уметници од песника.
ако им рука или стопало не задрхти

бивају упамћени по провалијама
изнад којих су корачали,
по чуњевима којима су се поигравали.

слично умеће ако се омакне песнику,
свеједно да ли у једној, две или девет
мајсторски написаних књига,
ништа се неће десити:
антологије су састављене,
академије попуњене,
лауреати проглашени.
још један изванредан песник
може само да смета.

Post scriptum:

Стив Херисон, апотекар из Сакраментата,
незадовољан удајом кћери Елизабете,
предложио је Светској организацији
која брине о здрављу,
да се непрестано писање и читање поезије
прогласи за болест,
објавио је јутрос *Times*.

ЈЕСЕЊИ ЦВЕТОВИ

тајни писања потребна је
тајна ослушкивања,
мноштво књига написаних
жагором ћутљивих пролазника.
оних који пред сваким новим часом
застану и пожеле наредни
да потраје хиљаду минута.
за брзину којом преко трга корачам
у џеповима носим
превише нежних година.
госпођи, којој синоћ помогао сам
да раскопча хаљину,
поклонио сам цвет убран са места
које додирује њено
још увек глатко колено.
она и ја и неколико ходача у сну

минулог лета, у полутами
шапутали смо о градовима
које смо волели због пространих тргова
и раздраганих птица.

тајни љубави потребна је тајна
ослушкивања,
то је све што сам рекао чамцима
за поветарац привезаним.
и примакао се њеној хаљини
попрсканој јесењим цветовима.

ПЛАЧ У ЈЕСЕЊОЈ КИШИ

топао чај испијен са медовином
само је почетак трагања
за божанствима доколице.
не постоје зарубљене коцкице
и карте за прорицање краја,
ни оскудна
ни времена за размишљање.

иконе су уклоњене, ореоли президани
цивилизација коју сакривамо од суседних
сачуваћемо сталним несрећама:
ратовима видљивог и невидљивог,
беспослицама нараслим до епидемије.

одувек су надигравања била важнија
од опстанка, тим опојним нектаром
опијамо своје наследнике и пророке.
а потом нечујно за собом плачемо
слични звездама заборављеним
у хладној јесењој киши.

ВЕТАР, ШТО СТУДЕН ДУВА

ветар, што студен дува,
око крова, око света
чуваће мој капут

од августа сашивен,
и ципеле
навикнуте
на ходање по ноћи.
и мој шал,
и моју капу,
и моје јутро.
све сачуваће.

а ја ћу
као и све
што је доспело на плаћање
сновима да платим.
али не овима које ноћас
у Твојем наручју сањам,
препелице моја.

ВРЕМЕНСКА ПРОГНОЗА

јесен је превише близу.
ћутљиви смо и нежни:
верујемо да нам је од живота
остала наша страна света
на којој смо само застали
да испратимо ветрове
који одлазе,
да дочекамо кише које долазе.
ако будемо имали среће
преко наших образа
сунце ће раширити дугу.

јесен није годишње доба.
јесен је уплашена препелица
у високој трави.
мирно спава јер верује
да су ловци који се приближавају
овог викенда кренули
у лов на крупнију дивљач.